

Kandidaten

Psykologforeningen har blitt for sentralisert, mener presidentkandidat Håkon Kongsrud Skard. Det vil han gjøre noe med.

TEKST

Ida Holth

FOTO

Fartein Rudjord

PUBLISERT 1. mars 2019

EMNER **Presidentkamp**

-
- **Du har nettopp blitt lansert som ny presidentkandidat i Psykologforeningen av Oslo lokallag – hvorfor trengs det en forandring?**
 - Jeg har vært bekymret for utviklingen i psykisk helsevern en god stund. Denne bekymringen ble forsterket av at stadig flere studenter jeg møtte på universitetet, fortalte at de gruet seg til å gå ut i arbeidslivet, noe som var en helt annen opplevelse av arbeidslivet enn da jeg gikk ut. Jeg begynte derfor å utforske dette mer og snakket med kollegaer om denne endringen. I den prosessen ble jeg fra flere ulike hold oppfordret til å stille til presidentvervet.
 - **Enkelte hevder at Psykologforeningen har for lite kontakt med grasrota – har du noen tanker om det?**

- Jeg tenker at Psykologforeningen har fremstått som mer sentralisert og toppstyrt i de senere årene. Beslutninger starter i større grad i sekretariat og i Kirkegata, og formidles så ut i medlemsmassen snarere enn at det er lokallagene som initierer saker inn til landsmøtet. Flere forteller også om å ha meldt inn saker som ikke følges tilstrekkelig opp. Sentralisering er ikke galt i seg selv, men jeg tror det er u hensiktsmessig for en demokratisk medlemsorganisasjon.

- **Har du et eksempel på en prosess som har gått den veien?**

- Et eksempel er arbeidet med hovedsatsningsområder, der det ble gjort en god jobb i forkant, men som så ble presentert som et temmelig ferdig produkt å ta stilling til. Jeg ønsker å være mer aktiv overfor medlemmene, gå ut og høre på hva de er opptatt av, og hva de trenger av foreningen i sin fagutøvelse, og så agere på det, snarere enn å sitte og tenke ut hva som kan være smart for dem i deres fagutøvelse, og handle på det.

- **Hvilke saker ønsker du å fremme?**

- Først og fremst utviklingen i psykisk helsevern, men det er ikke ment som en nedprioritering av andre områder. Jeg ønsker fortsatt satsning på forebyggende tiltak og at lavterskeltjenester skal kunne utvikles i kommunene. Jeg er også opptatt av en tettere dialog med universitetene for å få en større helhet i utdanningen og spesialiseringen.

- **Hvorfor er det viktig for deg?**

- Fordi universitetene melder at de opplever at spesialiseringen i varierende grad henger sammen med grunnutdanningen, og det er også noe av opplevelsen jeg sitter med i voksenutvalget. De universitetsansatte opplever også Psykologforeningen som ganske irrelevant i sin arbeidshverdag. De frykter at vi kan havne i en situasjon der det ikke lenger er psykologer som underviser i psykologi på universitetene, og ser på det som uheldig. Jeg vet ikke om det er sant, men det er noe jeg ønsker en dialog med universitetene om.

- **Arne Holte twitret som svar på ditt debattinnlegg at vi ikke kan behandle oss til psykisk helse – vil du kommentere det?**

- Dette er ikke et enten eller-spørsmål. Hvis ressursene i kommunene faktisk skal kunne brukes til forebygging og tidlig innsats, må vi ha et adekvat behandlingsapparat, for ellers vil ressursene bli tatt opp av dem med de mest alvorlige behovene. Og i tillegg, det er en del som kommer for sent til forebyggingsfesten, og de har også behov. Hvis forebygging over tid reduserer behovet for behandling, er ingenting bedre enn det, men det er noe vi eventuelt ser om tyve år. Frem til da ser jeg på det som feil å skulle bygge ned behandlingstilbudet.

- **Hvilke belegg har du for at det skjer en nedbygging av behandlingstilbudet?**

- Den gylne regel har ikke noen vedtatte rapporteringsmål. Bent Høie snakker om kortere ventetider, foretakene kan peke på økt aktivitet, som om dette er indikasjonen på god behandling! Vi har mange tall som belegger et redusert tilbud, men det viktigste for meg er at psykologer i foretakene forteller om å ikke kunne levere faglig

tilfredsstillende tjenester. Foretakstillitsvalgte jeg snakker med, beskriver et enormt arbeidspress. Dette gir ineffektiv behandling.

- **Og da blir jo neste spørsmål: Hva vil du gjøre med de problemene?**

- Jeg har ikke noen magisk løsning på dette, og kan ikke love konkrete resultater. Men det har vært for lite fokus på disse problemene fra foreningen sentralt. Og det er også flere eksempler på at foreningen ikke har deltatt på viktige arenaer.

- **Noen eksempler?**

- For eksempel diskusjonen i etterkant av medieoppslagene om suicid i psykisk helsevern. Her var ikke Psykologforeningen representert, så vidt jeg vet. Eller da Raskere tilbake-midlene, som vi jobber under her [på Diakonhjemmet], skulle inn i rammen, altså vanlig drift, da var det ikke noen selvfølge at midlene skulle videreføres på psykisk helse. Psykologforeningen var ikke en del av denne diskusjonen. Psykologforeningen har heller ikke vært opptatt av regional utviklingsplan til Helse Sør-Øst og forholdene ved kommende sykehusbygg, som jo handler om dimensjoneringen og plasseringen av helsetilbudet til halvparten av landets befolkning. Det er en viktig sak, men den virker å være fraværende i foreningen. Det er også et par kontroversielle temaer vi må tørre å diskutere. Slik som pakkeforløp og innsatsstyrt finansiering. Dette er konkrete realiteter som påvirker spesialisthelsetjenesten alt nå. Og jeg sier ikke at jeg er noen tilhenger av pakkeforløp eller innsatsstyrt finansiering, men per nå har holdningen vært: Vi er imot pakkeforløp, vi er imot innsatsstyrt finansiering, og så stopper det der. Men innsatsstyrt finansiering er innført i somatikken, pakkeforløp er innført i psykisk helsevern. Da hjelper det ikke bare å være imot. Da må man være en del av dialogen om hvordan dette forvaltes.

Hvorfor NÅ?

Oslo lokallag har lansert Håkon Kongsrud Skard (40) som ny presidentkandidat for Norsk Psykologforening.

Kongsrud Skard er ansatt som psykologspesialist ved Vinderen VPA, og underviser sisteårs-studenter ved Psykologisk institutt, UiO, en dag i uken.

Han sitter som nestleder i fagutvalget for voksenpsykologi i Psykologforeningen og i forhandlingsdelegasjonen ved Diakonhjemmet sykehus.

Valg av president i Psykologforeningen skjer på Landsmøtet 20. - 22. november i år.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 3, 2019, side 148-149

TEKST

Ida Holth, journalist og fagredaktør

FOTO

Fartein Rudjord